

Iva Gecková

ilustrovala
Marie Nováčková

Liška Šiška

v cukrárně

bambóok

*Adélce a lišce Šišce
máma*

Iva Gecková

ilustrovala
Marie Nováčková

Liška Šiška

v cukrárně

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Iva Gecková

Liška Šiška v cukrárně

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8703. publikaci

Ilustrace Marie Nováčková

Redakce textu Lucie Švecová

Korektury Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 80

Vydání 1., 2023

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2023

Cover Illustration © Marie Nováčková, 2023

ISBN 978-80-271-6708-1 (pdf)

ISBN 978-80-271-3228-7 (print)

Obsah

Dnes je 1. červen...

Cukrárna Vanilka

Překvapení pro děti ve školce

A zatím v cukrárně

Velké neštěstí

Báječný nápad

Jak se dělá dort?

Druhý den

Báječný čokoládový dort panenky Madlenky

The background of the page is a watercolor illustration. At the top, a yellow string with three clothespins (purple, green, and blue) is stretched across. On the left, a white piece of fabric, possibly a shirt, is hanging, featuring a drawing of a man's face with a large, shaggy orange beard and a green patterned shirt. Below this, another white piece of fabric shows a drawing of a man's face with glasses and a yellow bow tie. At the bottom, a blue textured shape, possibly a blanket or another piece of clothing, is visible. The overall style is soft and artistic.

Dnes je 1. červen...

... to je den, kdy všechny děti na světě mají svátek. A taková událost se přece musí pořádně oslavit, to dá rozum! Proto malou Adélku dnes ze školky vyzvedává nejen maminka, ale také tatínek. Nestává se to často, protože ten obvykle jezdí domů pozdě. Má hodně práce.

„Tati, tatínku můj!“ volá Adélka. Táta sedí v šatně na bobku a Adélka ho chytá kolem krku. Tiskne se na něj, až ho málem povalí.

„Pozor, pozor, nebo spadnu jako hruška a ty se mnou,“ směje se tatínek.

„Podívej, tati, tady je můj obrázek,“ chlubí se Adélka. Na nástěnce mají všechny děti své obrázky. Jsou na nich hnědí huňatí medvídci.

„To je moc hezký obrázek, Adélko. Ale je tady tolik medvědů, nemám se začít bát? Nevyskočí na mě z těch obrázků?“ ptá se tatínek.

„Ale tati, vždyť jsou to jen obrázky, ty přece nemůžou obživit,“ kroutí hlavou Adélka, když si zapíná sandálky. Dobře ví, že si táta dělá legraci.

„Na shledanou, paní učitelko!“ volá Adélka do herny.

„Na shledanou, Adélko, užij si dnešní svátek,“ loučí se paní učitelka.

„Máme lišku Šišku?“ ptá se maminka.

„Ano, neboj se,“ tiskne si k sobě Adélka svoji nejoblíbenější hračku, plyšovou lišku Šišku.

Maminka se raději ptá, protože se už dvakrát stalo, že lišku někde zapoměly – jednou přímo ve školce a podruhé u paní doktorky, když byla Adélka nemocná. Ale to se dnes nestane, protože všichni dávají na lišku pozor.

Tatínek, maminka a Adélka mají v plánu zajít do cukrárny a potom se podívat na náměstí, kde jsou pro děti připravené zábavné hry a soutěže o zajímavé ceny.

Když odcházejí ze školky, Adélka chce tatínkovi ukázat velkou zahradu. Je plná prolézaček, houpaček a vysokých stromů, které v létě poskytují chladivý stín před horkým sluníčkem a v zimě se z nich báječně sypou chuchvalce sněhu, když se pod nimi děti honí.

Tatínkovi se na školní zahradě líbí. Prohlíží si dřevěný domeček, barevné prolézačky i velké pískoviště.

„Adélko, já bych tak rád zase chodil do školky,“ povzdychne si u velké houpačky.

„Tati, ale vždyť můžeš, až mě půjdeš vyzvednout,“ našla Adélka to správné řešení. Je to opravdu chytrá holčička.

„No vidíš, to je ale nápad,“ směje se tatínek. „Každý den to asi nepůjde, protože mám hodně práce, ale myslím, že dvakrát v týdnu by to šlo. Souhlasíš?“ nabízí táta Adélce ruku k plácnutí.

„Hurá, tati!“ křičí Adélka radostí a táta si ji posadí za krk i s liškou Šiškou.

Velká prohlídka zahrady je u konce. Teď je čas vydat se do cukrárny na něco dobrého.

Cukrárna Vanilka

Tatínek, maminka i Adélka dojdou na náměstí. Panečku, přímo uprostřed náměstí stojí barevný řetízkový kolotoč. A vedle něj jsou létající labutě, do kterých si i s rodiči sedají holky a kluci, aby se trochu proletěli a podívali se na svět pěkně z výšky. A taky jsou tam autíčka, která rychle jezdí, nafukovací hrad na skákání a po celém prostranství jsou rozmístěna stanoviště s úkoly, které mohou děti plnit, aby dostaly nějakou odměnu.

**„Tati, mami, já bych chtěla jít na labutě,
na řetízkový kolotoč,
na autíčka, na skákací hrad
a taky si zasoutěžit,“
vyjmenovává Adélka.**

„Ale nejdřív bych si dala něco dobrého,“ rozhodne, chytne tatínka s maminkou za ruku a táhne je do nedaleké cukrárny. „Tati, co je tam napsáno?“ ukazuje na velikou růžovou ceduli nad vchodem. Ještě totiž neumí číst. To se naučí až ve škole.

Vanilka

„Cukrárna Vanilka,“ čte tatínek.

„To jsme tady správně. V cukrárně pracuje maminka Lucinky, víš? Lucinka je moje kamarádka ze školky. Je moc hodná. A krásně voní. Jako čokoláda,“ směje se Adélka.

V cukrárně už sedí Kryštůfek, další kamarád ze školky. Jí jeden bonbónek a lízátko za druhým.

Adélku pošimrá v nose spousta vůní. Voní to tam jako mléčná čokoláda, vánoční cukroví, jako když babička peče buchty nebo když si maminka s tatínkem dávají kafičko.

Maminka hledá místo, kam by se všichni posadili. Táhle v rohu u okna je volný jeden stůl s křesílky. Hned tam zamíří.

Tatínek objedná pro sebe a maminku kávu a jahodový dort.

A co si dá Adélka?

Tak to je opravdu těžká otázka. Holčička tiskne nosánek na prosklenou vitrínu, ze které se na ni smějí ovocné košíčky, banánové rolády, jahodové dorty, kremrole, obrovské větrníky, laskonky plněné lahodnou oříškovou náplní, muffiny s krémovými čepicemi posypanými barevnými kuličkami a velký třípatrový čokoládový dort.

Ten je ale obrovský! Adélka ještě nikdy takový dort neviděla. Stojí na velkém skleněném podstavci a je ozdobený čokoládovými bonbóny a hoblinkami z bílé, mléčné a hořké čokolády.

„Dám si jahodový dort jako mamka,“ rozhodne se nakonec Adélka. Vždycky když neví, dělá věci stejně jako její maminka, protože ta dělá všechno nejlíp ze všech.

Překvapení pro děti ve školce

Adélka sedí s rodiči u stolečku a vychutnává si sladkou dobrotu. Liška Šiška, kterou položila na volné křesílko, vypadá spokojeně.

„Lištičko, to jsme se pěkně najedly, vid? To jsme si pochutnaly,“ šeptá a hladí lišku po hebkém kožíšku.

Najednou se vedle Adélky objeví veselá holčička. Je to Lucinka.

„Ahoj,“ zdraví se kamarádky.

Lucinka má krásnou růžovou zástěrku, aby se neušpinila, když pomáhá mamince v cukrárně. Pečou spolu muffiny a zdobí dorty a zákusky, které pak vystaví do vitríny. Drží v ruce panenku, která je oblečená do stejné zástěrky jako ona a na hlavě má velikou cukrářskou čepici.

„To je moje panenka, cukrářka Madlenka, pracuje tady s námi,“ usměje se Lucinka na Madlenku.

Adélce se panenka moc líbí. Má veliké modré oči a krásné černé vlasy, zapletené do dvou copů ozdobených růžovými mašlemi.

„Na zítra mám připravené veliké překvapení,“ vzpomene si najednou Lucinka a skáče radostí. „Vidíš ten ohromný čokoládový dort? Tak ten maminka přinese do školky. Paní učitelka ho rozřízne velikánským nožem a všichni, holky, kluci a taky paní učitelky, dostanou kus. I na pana školníka se určitě dostane,“ tleská nadšeně Lucinka.

To je ale báječná zpráva! Adélka už se na zítřek moc těší. Nestává se často, aby ve školce dostali čokoládový dort.

„Adélko, dojez dortík a půjdeme. Za chvíli už bude paní cukrářka zavírat, je spousta hodin,“ koukne maminka na hodinky.

Cukrárna už je skoro prázdná, Kryštůfek s maminkou a tatínkem už odešli. Paní cukrářka uklízí a dává svou zástěru na věšák.

„Adélko, podívej, támhle jde Natálka,“ ukazuje Lucinka ven. „Natálko, Natálko, počkej na nás!“ volá a vyběhne z cukrárny.

